

Benny Goodman

Benjamí David Goodman va néixer a Chicago l'any 1909.

És un dels clarinetistes en el món del Jazz, amb la tècnica de l'instrument més depurada.

Tenia 12 anys quant va actuar per primera vegada en públic. Era amb motiu d'un concurs de músics novells.

Va estudiar exhaustivament, assolint una tècnica que li va permetre interpretar música clàssica sense problemes. Tanta era la suficiència, que es feu traspasar partitures de violí al seu instrument, aconseguint meravellar als auditoris.

Aquest domini del clarinet, donada la seva vocació pel Jazz, li facilità el que ben aviat sobresortís. El seu Jazz, com a tal, conté una forta dosi de swing.

Es va llençar al camp del Jazz amb la seva orquestra "Benny Goodman's Boys" que alternà amb les de Red Nichols i la de Ben Pollack i també amb els "All Stars" de Joe Venuti-Eddie Lang.

Durant els anys 30 va acompanyar a Billie Holiday i també actuà amb grans jazzmans de la categoria de Lester Young, Buck Clayton i Teddy Wilson.

Era el 1935 quant va iniciar-se l'anomenada era del swing. El 1937/1938 ja la seva orquestra era coneguda arreu i és en aquelles dates quant obtingué el més gran èxit aconseguit fins allavors amb el concert del Carnegie Hall.

Un dels grups reduïts que es recorden com a millors de la carrera de Goodman, és en el quin hi formaven part Lionel Hampton, Teddy Wilson i el bateria Gene Krupa.

Durant l'època de les grans orquestres (Big Bands), la de Goodman es codejà amb les de primera fila.

Va tenir al seu conjunt el trompeta Harry James. Degut a la tècnica de la propaganda, fou promocionat com a "Rei del Swing", quin títol li creà certs inconvenients, entre ells, un enfrontament amb en Louis Armstrong.

Per l'esmentat títol i perquè és de raça blanca, es

creà al seu entorn una certa hostilitat. Va ser una llàstima, doncs Goodman veritablement té el seu espai dintre el món del Jazz. Ve fer la seva música, el seu Jazz, i el que no se li pot negar és que aquest estava impregnat de swing.

Al naixement del Bop, Goodman hi va fer alguna incursió, sense però, massa convenciment.

Els nous estils i la devallada de les grans orquestres el varen apartar dels primers llocs.

Avui viu retirat del la música, però les innombrables gravacions que ens ha deixat, són testimoni que va ser un gran músic de Jazz.

Pere Crusellas i Solsona